

otkriti, preko riječi i preko djela, jezikom koji je njihov, sigurnu tajnu koju posjeduje i koja može pružiti smisao njihovoj postojanju kao i našoj ljudskoj povijesti? Na kršćanima je da, po vjernosti Duhu koji ne prestaje djelovati, odgovore na događaj Onoga koji dolazi.

Biskupi Gornje Normandije

POZDRAV MIRA PRIJE PRIČESTI

Braćo i prijatelji!

Mnogi su mi između vas napisali svoje primjedbe u vezi s bogoslužjem obnovljene mise. Zato vam iznosim kakav bi morao biti naš zajednički napor u tom smislu.

Kada se sakupljate na susret s Bogom, proživljavajte uistinu ono što izražavate u bogoslužju; dakle, preko događaja vašeg života, preko radosti i patnji kojima će biti prožet, **Gospodin će za vas biti zaista Netko**; on će to biti za sve one s kojima dijelite život, za svijet s kojim suosjećamo.

Jedan novi liturgijski gest na poseban je način privukao pažnju nekih koji su mi pisali. U buduće, tamo gdje to bude moguće i prikladno, kršćani će prije nego što prime Pričest biti pozvani da izmijene **gest mira i prijateljstva**.

Prvi put sam promatrao pokušaj toga gesta kod jedne mise mladih u svibnju prošle godine. Kršćanima koji su se u dva reda približavali da se pričeste, preporučilo se da prije nego što prime Tijelo Kristovo izmijene pozdrav rukom s bližnjim. U simpatičnom i ugodnom zbližavanju, dječaci i djeca, Crnci i Bijelci, mladići i djevojke, pružali su izmjenično gest prijateljstva. Zatim su se okretali prema Gospodinu, još svijetla lica od smjeha kojim su pozdravili svog brata.

Sada se taj gest obavlja malo prije Pričesti. To je izvanredna prilika da se upozna susjed. Nedavno na Pont de Neuilly polazeći na posao jedna je osoba prepoznala u djevojci koja je čekala autobus, kršćanku koja se malo prije pričestila u crkvi sv. Ivana Krstitelja. Započeše razgovor i upoznaše se. Da nije bilo onoga gesta u crkvi, te osobe ne bi bile svratile pažnju jedna na drugu.

Crkva nije anonimno društvo

Jedan se između vas boji da će ovaj gest postati nešto umjetno: »Po sebi, on može pokazivati određeni smisao ako je spontan; kad se obavlja u zajednici, on gubi mnogo od

svoje jednostavnosti. Ako bi se taj običaj poopćio, on nam više ne bi ostavio nikakve slobode djelovanja; teško je odbiti pruženu ruku, pa bilo to i iz uljudnosti«. To se upravo dogodilo u Blagis-u: »Ali, moj mladi prijatelju, ja vas ne poznam«, mrmljala je neka gospođa odbijajući ruku koju joj je pružio neki mladić s ugodnim osmijehom u času kad su se imali zajednički pričestiti.

Naravno, ne smije tu biti govora o običnom gestu uljudnosti. Ali ne treba niti misliti da možete ostati u anonimnosti među masom. Crkva nije anonimno društvo. Ona je u najvišem smislu mjesto osobnih dodira. Mi smo članovi jednog istog Tijela kome je Krist glava, govorio je sv. Pavao. A sv. je Augustin nadodao: »Ako se dijeliš i samo od jednog među tvojom braćom, dijeliš se od samog Krista; Krist se, naime, ne dijeli od svojih članova.«

Ovaj gest pažnje i prijateljstva ima smisla i istine samo uz uvjet da je vaš život u njemu sadržan. Nije dovoljno da se susjedu kod mise svrati pažnja ako ste redovito ravnodušni prema susjedu vašeg kata ili prema susjedu na poslu, prema onome s kojim živite i koga niste izabrali, prema onome koga Evanđelje zove našim bližnjim i kome nas Gospodin zove da mu se obratimo, da ga pomognemo, ako treba, kako je to učinio Milosrdni Samaritanac.

Zajednički svladati ono što nas dijeli

Nije dovoljno da u životu nasljedujemo ono što radimo preko mise. Radi se prije o tome da preko mise izražavamo istinu koju smo proživljavali u srcu kod naših ljudskih nastojanja kako bi sav taj život pokazao blizinu Krista, jedinog Spasitelja.

Ovdje se sada postavlja jedan teži prigovor: »Na taj način se u Crkvu uvlači hipokrizija. Preko mise će dolaziti do prijateljstva i smijeha, a izvan mise to će se omalovažavati.« Oni koji se tako izražavaju ne misle samo na indifirentnost ili egoizam koji nas može obuzeti nakon obavljenog bogoslužja. Oni imaju iskustva sa svim što kršćane može međusobno snaći u svagdašnjem teškom životu. Oni ne nalaze razloga da odjednom u crkvi međusobno pružaju ruku ljudi koji to ne čine u životu i koji čak to odbijaju. Dakle, ne radi se o tome da preko mise pokazujemo osmijeh a da izvan mise nastavljamo živjeti u podijeljenosti.

Da bismo postali sposobni za takav gest i da pri tom ne lažemo, potrebno je prisjetiti se da Evanđelje od nas ne traži manje od toga. Mi smo bez sumnje odveć zaboravili ono što nam bogoslužje dozivlje u pamet: »Kad prikazuješ svoj dar na oltar, idi prije i pomiri se s bratom svojim, zatim se vrati i tada prinesi svoj dar.«

Potrebno je, dakle, da u dnu srca imamo **trajnu i djelotvornu odluku približiti se onom susjedu kojega nerado susrećemo**, koji je naš brat u Kristu, usprkos svemu što nas može dijeliti, **i da s njime promotrimo**, u svjetlu Gospodinovu, **kako zajednički nadvladati ono što nas dijeli**.

Ne varajmo se! Ovaj novi liturgijski gest važniji je od drugih izmjena koje su vas možda više očarale, kao npr. mogućnost primanja Pričesti na ruku. Ovaj nas gest podsjeća da u Kristovu Tijelu, koje je Crkva, nitko ne može biti sjedinjen s Glavom, koja je Gospodin Isus u osobi, ako odbija tražiti jedinstvo s jednim drugim članom, njim i njegovim bratom.

Prije svega treba da živimo u istinu među ljudima, a da onda to izrazimo u bogoslužju. Upravo takvom cijenom će Gospodin biti Netko za nas u čitavom našem životu, i takvom cijenom ćemo ga očitovati tamo gdje nam daje da živimo.

Msgr. DELARUE, biskup Nanterre-a
(La documentation catholique, br. 1556 (1970.), str. 131)

NOVE KNJIGE

J. Badalić: **Milan Pavelić**, svećenik i pjesnik.

Naručuje se ili na adresu pisca: Josip Badalić, 51410 Opatija, Rakovčeva 12, ili: Rudolf Breber, Palmatićeva 31, 41001 Zagreb, pp. 699.

F. Kuharić, **Istina o braku, ljubavi, rastavi, kontracepciji, pobačaju, odgoju**. Korizmena poslanca. Zagreb 1973.

J. Oberški — A. Rebić, **Biblijska povijest**. Zagreb 1972. Narudžbe: Hrvatsko književno društvo sv. Ćirila i Metoda, 41000 Zagreb, Trg kralja Tomislava 21.

R. Grgec, **Novo i staro**. Zagreb 1973. Narudžbe: Hrvatsko književno društvo sv. Ćirila i Metoda, 41000 Zagreb, Trg kralja Tomislava 21.

Živan Bezić, **Kršćansko savršenstvo**, III izdanje, Crkva u svijetu, Split 1973. Knjiga ima 430 strana, cijena 50 din. Narudžbe prima: Uprava Crkve u svijetu, Zrinsko-Frankopanska 14, 58000 Split.